

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3063/24
5.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Марине Бркић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Стојшић, адвокат из Ковина, Трг ослобођења бб, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Божидар Павловић, адвокат из Смедерева, Шалиначка 12, ради предаје у посед, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2341/21 од 17.10.2023. године, у седници већа одржаној 05.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2341/21 од 17.10.2023. године у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2341/21 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да тужиљи преда у посед следеће непокретности: парцелу број ..., уписану у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 382 m², заједно са помоћном зградом површине 39 m², земљиштем под зградом и објектом, која се налази на делу 1 парцеле и њивом 1. класе површине 343 m², која се налази на делу 2 парцеле, парцелу ..., уписану у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 403 m², заједно са породичном стамбеном зградом површине 163 m² и земљиштем под зградом и објектом који се налазе на делу 1 парцеле и земљиштем уз зграду и објекат површине

240 m², који се налазе на делу 2 парцеле, парцелу ... уписану у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 2119 m², заједно са породичном стамбеном зградом, на којима тужила има право доживотног плодуживања и то ослобођене од свих лица и ствари. Ставом другим изреке, преостали део тужбеног захтева којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужили преда у посед друге објекте који нису уписани у катастар непокретности, а који су изграђени на парцели ... КО ... и то ослобођене од свих лица и ствари, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности па до исплате.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу и то против одлуке из става првог и трећег изреке због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност пресуде у побијаном делу, применом одредбе члана 386 и 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалбе туженог, ни она из тачке 12 истог става, јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива и не противречи изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни, потпуни, међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се њена законитост и правилност могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је тужили унук, син од њеног пок. сина ВВ. Тужени је у листу непокретности ... КО ... уписан као власник парцеле ..., улица ..., укупне површине 382 m², заједно са помоћном зградом површине 39 m², земљиштем под зградом, објектом и њивом површине 343 m², на којима је уписано право плодуживања у корист тужиле на основу уговора о поклону III Ов. бр. 3-77/2011 од 07.02.2011. године, оверен код Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковину. Тужени је уписан и као власник парцеле ..., улица ..., укупне површине 403 m², заједно са породичном стамбеном зградом површине 163 m² и земљиштем под зградом и објектом површине 240 m², на којима је уписано право плодуживања у корист тужиле на основу уговора о поклону III Ов. бр. 3-77/2011 од 07.02.2011. године, оверен код Основног суда у Панчеву, Судска јединица у Ковину. У наведеним непокретностима не живи нико.

Тужени је у листу непокретности ... КО ... уписан као власник парцеле ..., улица ..., укупне површине 2119 m², заједно са породичном стамбеном зградом, на којима тужила има право плодуживања, на основу уговора о купопродаји од 01.03.1986. године, овереног код Општинског суда у Ковину Ов 403/88 дана 01.03.1988. године и Ов 766/88 од 19.04.1988. године. Наведени уговор је закључен између ГГ, као продавца и ВВ и ДД, као купаца, те АА као плодуживаоца, овде тужиле и предмет је купопродаја парцеле ... са кућом у изградњи, с тим да се купци слажу да доврше кућу и да се тужила упише као носилац права плодуживања на купљеним непокретностима –

земљишту и кући. На парцели ... поред куће постоји хангар и још објеката за које тужилца тврди да су грађени 1990. године, а тужени 2010. године, али тужилца на њима није стекла право плодуживања, нити на њима има право својине, знала је да њен син гради хангар и друге објекте на овој парцели и томе се није противила. У предметној кући живи тужени, са супругом, ћерком и мајком.

Према наводима тужилце када је донела храну другом унуку, сада пок. ЂЂ, брату туженог, у непокретност у улици ... у ..., тужени ју је вербално и физички напао. Знао је да је ухвати за руку и избаци из куће и то више пута, због чега је она престала тамо да одлази. Тужени ју је потом физички напао у марту 2021. године, испред њене зграде у ... и нанео јој телесне повреде, те је туженом правноснажном пресудом одређена мера заштите од насиља у породици, у односу на тужилцу. Тужени тужилци не дозвољава да приступи у предметну кућу у ..., у улици ... и да кућу користи, чиме јој онемогућава да користи своје право плодуживања, а она тамо не одлази из страха да је тужени поново физички не нападне и избаци из куће. Тужени тужилци онемогућава да несметано користи своје право плодуживања и на непокретностима на парцелама ... и ..., где се налазе породична стамбена зграда и помоћни објекат у ..., у улици... Кућа је безусловна, необезбеђена, без браве на вратима. Тужени ту држи угаљ на делу парцеле где је пумпа за воду која због тога не може да ради, а угаљ је закрчио и део баште који због тога не може да се користи. Овде је смештена и приколица и друге покретне ствари, те иако тужени ту не живи, он ипак ту држи своје покретне ствари које онемогућавају тужилцу да ту борави и обрађује башту.

Тужилца је туженом 24.06.2021. године доставила опомену пред утужење са захтевом да јој омогући приступ предметним непокретностима и да се из њих исели.

Полазећи од наведеног, првостепени суд је применом правила из параграфа 384-393 Грађанског законика из 1844. године, који се примењује на основу Закона о неважности правних прописа донесених пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације, оценио да је тужбени захтев тужилце у делу у коме је у корист тужилце уписано њено право плодуживања на наведеним парцелама и објектима, основан. У нежалбеном ставу другом изреке, првостепени суд је одбио захтев тужилце, јер није доказала да је у односу на друге објекте на парцели ... КО ... стекла право плодуживања.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима туженог, приликом доношења одлуке у побијаном делу, закључио да је тужбени захтев тужилце основан у делу у коме је у корист тужилце уписано њено право плодуживања на наведеним парцелама и објектима.

Право плодуживања је право личне службености, на основу које је плодуживалац овлашћен да потпуно користи туђу ствар, уз обавезу да сачува суштину те ствари, а које право није детаљно регулисано позитивноправним прописима, већ је одредбом члана 60 Закона о основама својинскоправних односа ("Сл. лист СФРЈ", бр. 6/80, 36/90, "Сл. лист СРЈ", бр. 29/96 и "Сл. гласник РС", бр. 115/05) само прописано да се право плодуживања, право употребе, право становања и право стварног терета има уредити законом. Због изнетог, а применом члана 4 Закона о неважности правних

прописа донетих пре 6. априла 1941. године и за време непријатељске окупације ("Сл. лист ФНРЈ", бр. 84/46 и 105/46), у конкретном случају примењују се правна правила из Српског Грађанског законика из 1844. године. Према параграфу 374 Српског Грађанског законика из 1844. године, онај коме припада право на уживање туђе ствари, може туђу ствар, само суштину њену не нарушавајући, без сваког ограничења уживати. С обзиром на наведено, институт плодуюживања представља личну службеност која терети одређену ствар, ограничава право својине и представља најшире право употребе туђе ствари и прибирања плодова са ње, уз обавезу да се сачува њена суштина. Плодуюживалац има овлашћење да сам одреди како ће ствар користити у складу са природом послужног добра. За плодуюживање је потребан правни основ и начин стицања, а плодуюживалац има правну заштиту као власник ствари. Имајући у виду утврђену чињеницу да је тужила засновала право плодуюживања, као такво и уписано у Катастру непокретности, на основу Уговора о купопродаји од 01.03.1986. године и на основу Уговора о поклону од 07.02.2011. године, на парцели број ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 382 m², заједно са помоћном зградом површине 39 m², земљиштем под зградом и објектом, која се налази на делу 1 парцеле и њивом 1. класе површине 343 m², која се налази на делу 2 парцеле, на парцели ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 403 m², заједно са породичном стамбеном зградом површине 163 m² и земљиштем под зградом и објектом који се налазе на делу 1 парцеле и земљиштем уз зграду и објекат површине 240 m², који се налазе на делу 2 парцеле и на парцели ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., укупне површине 2119 m², заједно са породичном стамбеном зградом, тужила има право да користи, самостално држи и употребљава предмет плодуюживања на начин како њој одговара. Стога је захтев тужиле да јој се наведене непокретности, ослобођене од свих лица и ствари предају у посед, основан.

Противно наводима жалбе, чињенично стање је доказима, изведеним применом члана 7 став 1 и члана 228 Закона о парничном поступку у вези са чланом 229 став 2 истог закона, правилно и потпуно утврђено, па нема разлога за сумњу у правилност оцене изведених доказа које је првостепени суд применом члана 8 ЗПП образложено ценио, а утврђене чињенице недвосмислено произлазе из изведених доказа – писаних доказа, исказа тужиле и туженог, којима су све одлучне чињенице за доношење правилне одлуке о постављеном захтеву правилно утврђене, а изјављеном жалбом утврђено чињенично стање не доводи се у сумњу.

Одредбом члана 8 ЗПП постављено је као доминантно начело слободне оцене изведених доказа – што значи да се сваком врстом доказног средства може утврђивати свака чињеница. Стога се жалбом неосновано указује да је суд погрешно оценио исказ тужиле и њене финансијске могућности. Првостепени суд је полазећи од садржине свих изведених доказа – писаних доказа, исказа тужиле и туженог, по оцени другостепеног суда правилно применио одредбу члана 8 ЗПП, савесном и брижљивом оценом сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, по свом уверењу, узео као доказане чињенице које су од значаја за оцену постојања права плодуюживања које је на предметним парцелама и непокретностима уписано у корист тужиле, док финансијске могућности тужиле сада и у време конституисања њеног права плодуюживања, нису биле предмет овог спора. Како законом није прописано степеновање поједних врста доказних средстава по

њиховој претпостављеној доказној вредности, логично је да је суд о спорним чињеницама одлучивао узимајући у обзир све изведене доказе.

С тим у вези, нису од утицаја на правилност пресуде у побијаном делу наводи жалбе којима тужени понавља наводе истицане у првостепеном поступку, којима оспорава исправност првостепене пресуде и даје своју правну оцену изведених доказа. Ови наводи су већ били предмет правилне оцене првостепеног суда и по оцени овог суда нису од значаја и не могу утицати на доношење другачије, за туженог повољније одлуке. Првостепени суд је у погледу свог закључка дао јасне и довољне разлоге које прихвата и другостепени суд, па се у циљу избегавања понављања, у поступку жалбене контроле побијане пресуде и у складу са овлашћењем из члана 396 став 2 ЗПП, на те разлоге и сам позива.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 ЗПП.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Имајући у виду да тужени није успео у поступку по жалби, то је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде на основу члана 165 ЗПП.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић. с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић